

Picea abies 'Końca'
świerk pospolity 'Końca'

(c) fot. Gabriel Tomżyński TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin

(c) fot. Gabriel Tomżyński TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin

Świerk o żółtym, intensywnym zabarwieniu igieł utrzymującym się przez cały rok. Wzrost silny, regularny, stożkowy. Początkowo pędy dość luźno ułożone, ale w starszym wieku rośliny mocno się zagęszczają. Igły krótkie, żółte, najbardziej wybarwione na młodych przyrostach. Latem igły mogą być przypalane przez silne słońce, dlatego należy sadzić rośliny w miejscach, w których południowe światło jest rozproszone. W dużym cieniu wybarwienie igieł jest słabsze. Małe wymagania glebowe, ale tak jak inne odmiany świerka pospolitego, źle znosi suchy miejski klimat. Najlepiej rośnie na glebach gliniasto-piaszczystych, próchnicznych, o umiarkowanej wilgotności, lekko kwaśnych. Bardzo mocna forma kolorystyczna. W kompozycjach ogrodowych wymaga dobrze przemyślanego sąsiedztwa.

autor: Gabriel Tomżyński, TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin;

pochodzenie

 polska odmiana
odkrywca, hodowca (selekcjoner): Antoni Końca, ok. 1980 Polska;
wprowadzenie do handlu: Nazwany i wprowadzony do uprawy przez Jana i Joannę Widajów, którzy zaprezentowali go na wystawie Zieleń to Życie w połowie lat 90 >1990 Polska

grupa roślin

iglaste

grupa użytkowa

iglaste

forma

drzewo

siła wzrostu

wzrost typowy dla gatunku

pokrój

stożkowy

docelowa wysokość

od 5 m do 10 m

barwa liści (igieł)

żółte, złociste

zimozieloność liści (igieł)

igły zimozielone

owoce

szyszki, szyszkogagody

nasłonecznienie

stanowisko półcieniste

wilgotność

podłoże umiarkowanie wilgotne
roślina tolerancyjna

ph podłoża

roślina tolerancyjna
odczyn lekko kwaśny

rodzaj gleby

przeciętna ogrodowa

walory

ciekawy pokrój
ozdobne z liści/igieł
roślina zimozielona

zastosowanie

ogrody przydomowe
parki
soliter (pojedynczo)

strefa

4

autor: Gabriel Tomżyński, TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin;